

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8CoCsp/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119214043
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8119214043.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v spore žalobcu: O. J., nar. XX.X.XXXX, XXX XX O. nad B., právne zastúpeného advokátom JUDr. Ladislav Riedl, Slovenská 46, 080 01 Prešov, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO 36 234 176, o určenie neexistencie záložného práva, o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č.k. 8Csp/215/2019-34 zo dňa 7.10.2019, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

O trovách prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že:

„Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil okrem iného ustanovením § 132 odsek 1, 2, § 220 odsek 2, § 291 odsek 3, § 324 odsek 1, 3, § 325 odsek 1, 2 písm. d), § 326 odsek 1, § 328 odsek 1, § 329 odsek 1 veta prvá, odsek 2, § 330 odsek 1, § 332 odsek 2, § 334, § 336 odsek 1, zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), § 151e odsek 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“).

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou doručenou súdu elektronicky dňa 5.9.2019 sa žalobca domáha, aby súd vydal rozsudok, ktorým by rozhodol o určení, že motorové vozidlo E. N. E., E.: F (ďalej len „označené motorové vozidlo“ v príslušnom gramatickom tvare) nie je zaťažené záložným právom v prospech žalovaného, zriadeným na základe Zmluvy o zriadení záložného práva č. D z 20.7.2015, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným. Súčasťou tohto podania bol aj návrh, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, podľa ktorého žalovaný je povinný nerušiť žalobcu v užívaní označeného motorového vozidla do právoplatného skončenia konania veci samej. Žalobca podanie ako celok odôvodnil tým, že so spoločnosťou S. S. S., a.s. (ďalej ako „Predávajúci“) dňa 20.7.2015 uzavrel Kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bola kúpa osobného automobilu E. N. v hodnote 8.479,- Eur, pričom suma 1.500,- Eur bola predávajúcemu zaplatená v hotovosti a suma 8.219,- Eur bola vyplatená prostredníctvom úveru na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. D uzavretej so žalovaným v ten istý deň.

4. Ďalej žalobca tvrdil, že „Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. D bolo Predávajúcemu zaplatených 8.219,- Eur a Kúpna cena vozidla bola stanovená na sumu 6.979,- Eur“ /pozn. súdu: v žalobcom predloženej písomnej zmluve o spotrebiteľskom úvere sa však takýto údaj o kúpnej cene nenachádza,

pričom vo vzťahu k predmetu financovania je v nej uvedené iba „Konečná cena (vrátane všetkých ďalších účtovaných služieb) Predmetu financovania: 9.719,- Eur vrátane DPH“, čo podľa žalobcu nezodpovedá údajom uvedeným v kúpnej zmluve uzavretej s Predávajúcim (pozn. súdu: v písomnom vyhotovení kúpnej zmluvy predloženej žalobcom - na č.l. 18 spisu - je pritom uvedené, že „kúpna cena za automobil bola dohodnutá vo výške 8.479,- Eur“), a že ako konečná cena (predmetu financovania) sa v úverovej zmluve uvádza hodnota 9.719,- Eur vrátane DPH, a to vrátane všetkých ďalších účtovaných služieb, a dodal, že žiadne účtované služby nie sú súčasťou kúpnej zmluvy s Predajcom. Žalobca uviedol, že úver je podľa neho ex lege považovaný za bezúročný a bez poplatkov, keďže neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c/ (adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť), a takýto dôsledok predpokladá § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. (ďalej len „ZoSÚ“). Uviedol tiež, že priemerné úrokové miery v mesiaci júl 2015 boli pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou nad 5 rokov v hodnote 11,45 %. Poskytnutý úver je úročený sadzbou 20,41 % ročne, teda takmer dvojnásobkom priemeru na trhu pri obdobných úveroch, a v rovnakých intenciách poukazuje aj na výšku priemernej RPMN v zmluve 10,28 % a RPMN úveru 22,40 %. Žalobca uzavrel, že zaplatil spolu 8.007,68 Eur (pozn. súdu: nevedol komu a ako, pričom podľa samotného žalobcu suma vyplatená prostredníctvom úveru bola 8.219,- Eur) s tým, že doposiaľ „žalovanému z tohto právneho titulu zaplatil celú kúpnu cenu motorového vozidla“ (pozn. súdu: kúpna cena patrí spravidla predávajúcemu, a úverovému veriteľovi obvykle vrátenie peňažných prostriedkov, ktoré poskytol v prospech dlžníka + eventuálne úroky), a dodal, že „záväzok dlžníka zaniká splnením riadne a včas, a to je tento prípad.“ Keďže každé ďalšie plnenie, ktoré žalovaný prijme, predstavuje podľa žalobcu obohatenie bez právneho dôvodu, sú týmto podľa neho práva a povinnosti strán splnené. Poukázal na § 151md ods.1 písm. a) OZ, podľa ktorého záložné právo zaniká zánikom zabezpečenej pohľadávky. Splatením kúpnej ceny vozidla podľa neho pohľadávka zanikla (pozn. súdu: podľa predloženej záložnej zmluvy bolo záložné právo zriadené „za účelom zabezpečenia všetkých pohľadávok záložného veriteľa voči záložcovi určených v odseku 3.3 tejto zmluvy“ na vrátenie úveru, a nie za účelom zabezpečenia zaplatenia kúpnej ceny). Žalobca ešte uviedol, že forma poskytnutia finančných prostriedkov Predávajúcemu bola taká, že do styku s nimi vôbec neprišiel a došlo k ich prevodu medzi ním a žalovaným, a že ich výška 8 219,- Eur je o 1 240,- Eur vyššia, než bola kúpna cena automobilu (pozn. súdu: uvedené tvrdenie je nejasné, keďže podľa žalobcu predloženej kúpnej zmluvy kúpna cena za automobil bola dohodnutá vo výške 8.479,- Eur). Podľa žalobcu zo Zmluvy o úvere nevyplýva, prečo bol zaviazaný na zaplatenie istiny vyššej, než bolo na kúpu automobilu potrebné (pozn. súdu: podľa predloženej zmluvy o úvere bod. 3.1 žalobca žiadal o poskytnutie úveru na nákup predmetu financovania vo výške uvedenej nižšie, pričom v bode 3.4 bolo okrem iného uvedené „Konečná cena (vrátane všetkých ďalších účtovaných služieb) Predmetu financovania: 9.719,- Eur vrátane DPH, Časť kúpnej ceny vozidla uhradená klientom v hotovosti pri podpise ÚZ (akontácia): 1.500,- Eur, Celková výška úveru: 8.219,- Eur). Napokon žalobca (bez konkrétnych skutkových tvrdení) vyslovil už len otázku, že v tejto súvislosti nie je preukázané, ako konal žalovaný z Dohody o poskytnutí marketingovej akcie, ktorú 20.7.2015 uzavreli, v ktorej sa uvádza, že zaňho žalovaný vyplatí Predajcovi sumu 600,- Eur, s tým, že v nadväznosti na vyššie uvedené, kedy je úverom poskytnutá suma Predajcovi o 1.240,- Eur vyššia ako kúpna cena automobilu, je podľa žalobcu podozrivá pohľadka veriteľa predložiť mu na podpis na prvý pohľad výhodné plnenie z marketingovej akcie. V tomto bode by mu okrem nejasnosti zmluvy ešte škoda nevznikla, ale bod 4 Dohody uvádza platnosť marketingovej akcie v nadväznosti na riadne splácanie úveru, a tu podľa neho nastáva rozpor medzi stranami, pretože v momente preplatenia istiny pri sankcii straty nároku na odplatu, bude prípadné nesplácanie žalovaný vyhodnocovať ako porušenie zmluvných podmienok, a v tom prípade žalobcovi nie je zrejmé, kde sa dlh 600,- Eur má a môže prejavíť (pozn. súdu: súdu nie je zrejmý absolútne žiadny súvis, a najmä potreba riešenia tejto zatiaľ zrejme iba hypotetickej otázky v tomto konaní). Žalobca svojej podanie uzavrel tak, že tým, že v úverovej zmluve bolo uvedené poskytnutie istiny omnoho vyššej ako reálne potreboval, a jemu osobne ani poukázaná nebola, všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú uvedené a vyrátané chybné. Zároveň tvrdil, že žalovaný sa snaží vykonať záložné právo, ktoré mu už nepatrí, čo deklaroval dorúčením mu výzvy na odovzdanie vozidla do 22.8.2019, a preto v záujme predídania vzniku majetkovej ujmy navrhol, aby sa dočasne zakázal žalovanému tento výkon záložného práva, a súd nariadil ním navrhované neodkladné opatrenie. K tvrdeným skutkovým okolnostiam žalobca priložil kópie listín označených ako Zmluva o spotrebiteľskom úvere č.: D z 20.7.2015, Dohoda o poskytnutí marketingovej akcie z 20.7.2015, Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. - AUTO/MOTO (platné od 29.12.2014), Zmluva o zriadení záložného práva č.: D zo dňa 20.7.2015, Kúpna zmluva z 20.7.2015, Všeobecné obchodné podmienky pri predaji vozidiel S. S. a Osvedčenie o evidencii časť II (technický preukaz). Výzvu na odovzdanie vozidla do 22.8.2019, napriek

tomu že ju vo svojom návrhu spomína, žalobca do času rozhodnutia o neodkladnom opatrení (§ 329 ods. 2 CSP, § 291 ods. 3 CSP) súdu nepredložil.

5. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že v danom prípade však žalobca podľa názoru súdu neuviedol a neosvedčil podmienky dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, t.j. určite a zrozumiteľne netvrdil a neosvedčil také skutočnosti, ktoré by konkrétne a komplexne odôvodňovali právny záver o úplnej neexistencii záložného práva žalovaného, resp. o tom, že označené motorové vozidlo nie je (už vôbec) zaťažené záložným právom v prospech žalovaného záložného veriteľa (z dôvodu zániku zabezpečenej pohľadávky) vzhľadom na to, že aj keby sme vychádzali z tvrdení žalobcu, že úver je ex lege považovaný za bezúročný a bez poplatkov, žalobca v súvislosti s ním podľa svojich tvrdení (ktoré navyše vôbec nijako neosvedčil) zaplatil spolu 8.007,68 Eur (a aj to neuviedol, či ich zaplatil iba žalovanému, alebo aj spolu s akontáciou zaplatenou kupujúcemu), z čoho vyplýva, že v rámci zabezpečených pohľadávok záložného veriteľa tak nebola uhradená (vrátená) ešte ani len tá suma, ktorá bola podľa samotného žalobcu vyplatená prostredníctvom úveru (8.219,- Eur), pričom zánik jej zostávajúcej časti, resp. vznik a výšku nejakého jeho konkrétneho reálne menšieho dlhu voči žalovanému záložnému veriteľovi, teda že jeho reálny dlh voči žalovanému (nie voči predávajúcemu) bol nižší a tak už zanikol, žalobca v konaní nijako konkrétne, určite a zrozumiteľne (z dôvodov týkajúcich sa priamo žalovaného a zmluvy uzavretej s ním - ktoré by určite a zrozumiteľne svedčili o nejakom jeho konkrétnom menšom dlhu voči žalovanému, a ktorý mu už - výlučne tomuto žalovanému veriteľovi a nie v súčte s plneniami predávajúcemu - medzičasom splatil) netvrdil a ani nepreukázal. Žalobca síce v návrhu zavádzajúco a nejasne kombinoval aj neurčité tvrdenia o vzťahoch a úhradách predávajúcemu, vo vzťahu k žalovanému však nijako jasne nepomenoval a neuviedol (a teda netvrdil a ani nepreukázal, resp. v súvislosti s neodkladným opatrením neosvedčil) žiadne také rozhodujúce skutkové tvrdenia, ktoré by svedčili o tom, že pohľadávka žalovaného záložného veriteľa voči nemu, zabezpečená napadnutým záložným právom, už celá zanikla). V dôvodovej správe k ust. § 137 CSP bolo uvedené, že záujmom bolo vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti, resp. platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a míňajú sa účelu žaloby určovacej. V tejto súvislosti okrem toho, že v súvislosti s významom tohto konania žalobca v tomto konaní nijako netvrdil a ani nepreukázal vlastne ešte ani len aspoň formálnu existenciu napádaného záložného práva - teda jeho zápis v Notárskom centrálnom registri záložných práv (keďže v zmysle ust. § 151e ods. 1 OZ záložné právo vzniká až jeho registráciou v tomto registri), a ani výzvu žalovaného na odovzdanie vozidla „do 22.8.2019“, pritom súd poukazuje aj na to, že zo skutočností uvedených žalobcom nevyplýva ani naliehavá potreba určovania neexistencie záložného práva v tomto súdnom konaní. Samotné záložné právo (resp. jeho zriadenie) žalovaného, ak s ním nesúhlasí, totiž nijako bezprostredne neohrozuje, a so žalobcom uvedených skutočností tak zatiaľ nevyplýva ani žiadny naliehavý právny záujem na určení jeho neexistencie. Ak by totiž medzi stranami o jeho existencii aj bol spor, súd pripomína, že vychádzajúc z tvrdení žalobcu a ním predložených listín žalobca je (resp. bol, ak medzičasom nedošlo k nejakej inej zmene) vlastníkom označeného motorového vozidla, a ak nesúhlasí s nejakými nárokmi žalovaného a domnieva sa, že je v práve, nemusí ho zatiaľ žalovanému (bez ohľadu na akékoľvek iné dojednania) vydať, a najmä ani prípadné záložné právo (samo o sebe) neopravňuje záložného veriteľa mať označené motorové vozidlo pri sebe (a odňať ho žalobcovi), a teda bez exekučného titulu (a konania na jeho získanie - napr. v konaní na základe žaloby veriteľa na plnenie, kde by sa okolnosti ne-existence pohľadávky veriteľa riešili účelnejšie), alebo bez postupu žalovaného v zmysle zákona o dobrovoľných dražbách (napadnuteľného potom cez neplatnosť dražby) aktuálne žiadny výkon záložného práva (na škodu žalobcu) bez ďalšieho (a eventuálneho osobitného súdneho prieskumu) legálne možný nie je. Vzhľadom na to je teda zrejmé, že žiaden naliehavý právny záujem (dôvod) na to, aby existencia záložného práva bola samostatným predmetom tohto konania, tak zo žalobcom uvedených skutočností nevyplýva. V nadväznosti na uvedené (nepotrebnosť a neprípustnosť tejto určovacej žaloby) tak ale žalobca vlastne zároveň neuviedol a ani neosvedčil ani žiadne konkrétne skutočnosti odôvodňujúce potrebu navrhovaného neodkladného opatrenia, teda prečo je navrhované neodkladné opatrenie bezodkladne potrebné, resp. aká konkrétna a ťažko napravitelná ujma mu bez jeho nariadenia bezprostredne hrozí. Z týchto dôvodov preto súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia pre nedostatok skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, neprípustnosť žaloby, ako aj pre nedostatok jeho naliehavej potreby, ako zjavne nedôvodný zamietol.

6. Proti uzneseniu podal včas odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a neodkladné opatrenie nariadil. Uviedol, že existencia záložného práva bola osvedčená predložením

Zmluvy o zriadení záložného práva z 20.7.2015. Spolu s odvolaním predložil výpis z Notárskeho centrálného registra záložných práv, výzvu žalovaného zo dňa 23.9.2019, ktorou žalovaný upozornil na možnosť odobratia automobilu. Ujma, ktorá by výkonom záložného práva vznikla žalobcovi je tá, že nie je dôvod na speňaženie majetku, ak je žalobca presvedčený, že svoj dlh už uhradil. Žalobcu a právneho zástupcu žalobcu kontaktoval splnomocnenec pre výkon záložného práva. O komunikácií predložil email odoslaný do schránky: G. <C.. K odôvodneniu napadnutého uznesenia v bode 7 uviedol, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere, Dohoda o poskytnutí marketingovej akcie ani Zmluva o zriadení záložného práva nebola vytvorená žalobcom ani v súčinnosti so žalobcom. Domáha sa určenia, že nie je žalovanému nič dlžný ako prejudiciálnej otázky formou spochybňovania platnosti zmlúv aj cez neurčitosť zmluvných klauzúl. V žalobe uviedol, že za skutočnú výšku úveru považuje sumu 6.979,- Eur ako kúpnu cenu vozidla, pričom súd na toto tvrdenie neakcentuje, ale poukazuje na istinu úveru 8.219,- Eur napriek tomu, že predložil dôkazy o správnosti svojej úvahy.

7. K odvolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 C.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že neboli splnené podmienky pre jeho zmenu (§ 388 C.s.p.).

9. Podľa ustanovenia § 326 odsek 1 a 2 C.s.p., v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

10. Podľa ustanovenia § 132 odsek 1 C.s.p., v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

11. Podľa ustanovenia § 329 odsek 1 C.s.p. súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

Podľa odseku 2 pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

Podľa odseku 3 ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci.

12. Podľa ustanovenia § 366 odsek 1 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

13. Podľa ustanovenia § 384 odsek 1 C.s.p. ak má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu zopakuje sám.

Podľa odseku 2 odvolací súd môže doplniť dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov navrhnutých stranou, ak ich nevykonala súd prvej inštancie, hoci ich strana navrhla.

Podľa odseku 3 odvolací súd môže doplniť dokazovanie za podmienok uvedených v § 366.

Podľa odseku 4 aj bez návrhu môže odvolací súd vykonať dôkazy na zistenie, či sú splnené procesné podmienky.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že predloženou kópiou technického preukazu na č. I. 23 súdneho spisu osvedčil žalobca svoje vlastnícke právo k označenému motorovému vozidlu. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. D uzatvorenej dňa 20.7.2015 medzi žalobcom a žalovaným plynie, že žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 8.219,- eur, pri úrokovej sadzbe 20,408049 %, mesačná splátka vo výške 174,08 Eur, RPMN 22,40 %, priemerná hodnota RPMN 10,28 %, konečná cena (vrátane všetkých ďalších účtovaných služieb) predmetu financovania 9.719,- Eur vrátane DPH, celková čiastka splatná spotrebiteľom 16.711,68 Eur, celkové náklady spotrebiteľa 8.492,68 Eur, dátum prvej splátky 17.8.2015, konečná splatnosť úveru 17.7.2023, počet splátok 96, vždy do 17. dňa v kalendárnom mesiaci. Predmetom financovania je označené motorové vozidlo, vrátane prípadných doplnkových služieb, poskytovaných dodávateľom k tomuto vozidlo. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere ďalej plynie, že žalobca časť kúpnej ceny vozidla uhradil v hotovosti pri podpise ÚZ (akontácia) vo výške 1.500,- Eur. Zmluvou o zriadení záložného práva č. D. uzatvorenej dňa 20.7.2015 medzi žalobcom a žalovaným bolo zriadené záložné právo v prospech žalovaného na označené motorové vozidlo za účelom zabezpečenia všetkých pohľadávok žalovaného ako záložného veriteľa voči žalobcovi ako záložcovi určených v odseku 3.3. tejto zmluvy. Bod 3.3. zmluvy o zriadení záložného práva vymenúva pohľadávky záložného veriteľa, ktoré sú zabezpečené záložným právom podľa tejto zmluvy. Z bodu 3.3 písm. e) vyplýva, že „pohľadávky, ktoré vzniknú Záložnému veriteľovi voči Záložcovi z bezdôvodného obohatenia; všetko ďalej ako „Zabezpečené pohľadávky“) a to do výšky 8219 € (najvyššia hodnota istiny, do ktorej sa Zabezpečované pohľadávky zabezpečujú.“ Z návrhu žaloby na určenie neexistencie záložného práva zo dňa 19.8.2019 doručenej súdu prvej inštancie dňa 5.9.2019 vyplýva, že žalobca spolu zaplatil 8 007, 68 Eur. Zo žalobného návrhu nevyplýva, či v sume 8007,68 Eur je zahrnutá aj akontácia vo výške 1.500,- Eur, ktorú v hotovosti vyplatil predávajúcemu v zmysle Kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a spoločnosťou S. dňa 20.7.2015.

15. Predovšetkým je potrebné poukázať na to, že v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia je rozsah „dokazovania“ (osvedčovanie) podstatne zúžený. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodovanie o návrhu na neodkladné opatrenie. Výsledkom takéhoto postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia pravdepodobné. (Pozri Uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo 104/2010, 2Cdo 105/2010)

16. Pri nariadovaní neodkladného opatrenia musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu. (Pozri Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo 3/2010)

17. Žalobca sa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal, aby súd prvej inštancie vydal uznesenie, ktorým nariadi povinnosť žalovanému, nerušiť žalobcu v užívaní motorového vozidla E. do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

18. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné aspoň osvedčiť právo a aspoň osvedčiť ohrozenie práva.

19. Žalobca osvedčil právo technickým preukazom na č.I.(23) súdneho spisu, že je vlastníkom motorového vozidla. Ohrozenie práva žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie neosvedčil. Listiny, na ktoré sa žalobca odvoláva vo svojich podaniach predložil súdu až v odvolacom konaní.

20. Pri preskúvaní vecnej správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je aj pre odvolací súd relevantný stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. To neznamená, že nemôže zopakovať alebo doplniť dokazovanie v zmysle § 384 C.s.p. (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016 s. 1119.) Odvolací súd konštatuje, že na žalobcom predložené dôkazy až v odvolacom konaní nie je možné prihliadnuť, nakoľko novoty v odvolacom konaní nie sú prípustné a tieto dôkazy mohol žalobca predložiť už pred súdom prvej inštancie.

21. Odvolací súd sa stotožňuje v plnom rozsahu s názorom súdu prvej inštancie uvedeným v odôvodnení napadnutého uznesenia v bode 26, že „samotné záložné právo (resp. jeho zriadenie) žalovaného, ak s ním nesúhlasí, totiž nijako bezprostredne neohrozuje, a so žalobcom uvedených skutočností tak zatiaľ nevyplýva ani žiadny naliehavý právny záujem na určení jeho neexistencie. Ak by totiž medzi stranami o jeho existencii aj bol spor, súd pripomína, že vychádzajúc z tvrdení žalobcu a ním predložených listín žalobca je (resp. bol, ak medzičasom nedošlo k nejakej inej zmene) vlastníkom označeného motorového vozidla, a ak nesúhlasí s nejakými nárokmi žalovaného a domnieva sa, že je v práve, nemusí ho zatiaľ žalovanému (bez ohľadu na akékoľvek iné dojednania) vydať, a najmä ani prípadné záložné právo (samo o sebe) neoprávňuje záložného veriteľa mať označené motorové vozidlo pri sebe (a odňať ho žalobcovi), a teda bez exekučného titulu (a konania na jeho získanie - napr. v konaní na základe žaloby veriteľa na plnenie, kde by sa okolnosti ne-existence pohľadávky veriteľa riešili účelnejšie), alebo bez postupu žalovaného v zmysle zákona o dobrovoľných dražbách (napadnuteľného potom cez neplatnosť dražby) aktuálne žiadny výkon záložného práva (na škodu žalobcu) bez ďalšieho (a eventuálneho osobitného súdneho prieskumu) legálne možný nie je.“

22. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré neodkladné nariadenie nenariadil. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5 Cdo 218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08.06.2006, I. ÚS 188/06)

23. Podľa názoru odvolacieho súdu tak žalobca neosvedčil podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, odvolací súd uvedené rozhodnutie považuje za vecne správne a preto ho v súlade s § 387 C.s.p. potvrdil.

24. S námietkami, ktoré uviedol odvolateľ v podanom odvolaní a smerujú ku konaniu vo veci samej sa vysporiada súd I. inštancie v rozhodnutí vo veci samej.

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodne v zmysle ustanovenia § 262 odsek 1 C.s.p. súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie skončí.

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).